

Φθιώτιδος Συμεών: «Ο Παράδεισος θα είναι ο χώρος των μεγάλων εκπλήξεων»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον υπό ανέγερση Ναό του Αγίου Νεκταρίου στην αναπτυσσόμενη περιοχή της Νεάπολης Λαμίας, ιερούργησε εχθές μεθεόρτως ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος [κ. Συμεών](#).

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Τους Ιερούς Ύμνους απέδωσαν χοροί ιεροψαλτών υπό τον Πρόεδρο του Συνδέσμου Ιεροψαλτών Ν. Φθιώτιδος «Νικόλαος Δοχειαρίτης» κ. Γεώργιο Παλιούρα

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Σήμερα ο λόγος του Θεού μας παρέχει εκπλήξεις και ανατροπές, οι οποίες μας παρέχονται όχι για να εμπλουτίσουν τις γνώσεις μας, ούτε για να μας αποπροσανατολίσουν, αλλά αντίθετα για να μας προσανατολίσουν, για να νοηματοδοτήσουν τη ζωή μας, για να ανοίξουν τους ορίζοντές μας, για να διαλύσουν στερεότυπα, ταμπού και σχήματα, τα οποία πολλές φορές γίνονται βραχνάς, γίνονται αλυσίδες και καθηλώνουν τον άνθρωπο στη στασιμότητα, στη συντήρηση, τον καθηλώνουν στο σκοτάδι, τον καθηλώνουν στην αντικοινωνικότητα και τον εγκλωβίζουν στις φοβίες, στις καχυποψίες, στις συνωμοσίες, σε διάφορα σενάρια φαντασίας, τα οποία όμως εν τέλει, βασανίζουν τον άνθρωπο και δυστυχώς βασανίζουν και την ανθρωπότητα.

Ποιες είναι αυτές οι ανατροπές;

Η πρώτη μεγάλη ανατροπή παρουσιάζεται στο αποστολικό ανάγνωσμα και την αποτολμά με αυτοβιογραφικό τρόπο να μας την προσφέρει ο Απόστολος των Εθνών Παύλος. Δεν κρύβει για τον εαυτό του ότι «καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ...ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων». Εγώ, τονίζει, που σας μιλώ, εγώ που σας κηρύττω το ευαγγέλιο της αγάπης, το ευαγγέλιο της ελευθερίας, το ευαγγέλιο της απαλλαγής από κάθε προκατάληψη και κάθε ιδεολόγημα, είμαι αυτός, ο οποίος όσο κανείς άλλος ήμουν προσκολλημένος στην ιουδαϊκή παράδοση, είμαι αυτός ο οποίος όσο κανείς άλλος, ήμουν φανατικός υποστηρικτής του ιουδαϊκού νόμου. Γνωρίζουμε άλλωστε ότι αυτός ήταν που έδειξε με το χέρι τον Πρωτομάρτυρα Στέφανο στους συμπατριώτες του ιουδαίους για να τον λιθοβολήσουν και έχει την τόλμη ο Απόστολος Παύλος να γίνει παράδειγμα για όλους εμάς, ότι ο δρόμος της μετάνοιας, της μεταστροφής, της αλλαγής πορείας είναι ανοιχτός για όλους μας και αυτή είναι η τεράστια ανατροπή που φέρνει το Ευαγγέλιο. Έρχεται, τον άνθρωπο από το σκοτάδι να τον πάρει στο φως, έρχεται τον άνθρωπο να τον προσκαλέσει από την προκατάληψη και την φοβία να τον εισαγάγει στο χώρο της ελευθερίας. Αυτή είναι η γη της επαγγελίας, στο χώρο του διαλόγου, στο χώρο της αλληλεγγύης στο χώρο της συνάντησης με τον συνάνθρωπο.

Πόσο συγκλονιστικό μήνυμα απελευθερωτικό και ανατρεπτικό είναι το μήνυμα του Αποστόλου Παύλου και μάλιστα , «τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον», δεν το έλαβα δηλαδή μέσα από έναν σωλήνα κάποιας ιδεολογικής παροχέτευσης αλλά «ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ο ίδιος ο Χριστός επέλεξε τον Παύλο, τον διώκτη και τον έκανε σκεύος εκλογής. Στην πορεία του προς τη Δαμασκό του εμφανίζεται και του είπε «Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις;» Και αυτό το κάλεσμα συνεκλόνησε τον Απόστολο Παύλο και τον

συνεκλόνισε, γιατί είχε μία καρδιά ανοιχτή, είχε μια καρδιά στο βάθος με ανοιχτούς ορίζοντες. Στον ιουδαϊκό νόμο δεν είχε βρει αυτή την ανοιχτωσιά και την βρήκε στο Ευαγγέλιο της αγάπης του Χριστού, γι' αυτό και αξιώθηκε, αυτός ο ιουδαίος σε εκείνη την εποχή, να τολμήσει να γράψει ότι «Οὐκ ἔστι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔστι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔστι ἄρσεν καὶ θῆλυ». Τόλμησε αυτός, σε εκείνη την εποχή ο Παύλος να πει ότι «τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα», «Ἕλληνες και αυτοί Ἕλληνας και εγώ, Ιουδαῖοι συ Ιουδαῖος και εγώ». Αυτή είναι η πραγματική ελευθερία, αυτή είναι η πραγματική χειραφέτηση, αυτή είναι η πραγματική πρόοδος. Αυτό είναι το πραγματικό γκρέμισμα των στερεοτύπων

Και έρχεται κι ο Χριστός σήμερα επίσης πάλι να ανατρέψει την κατεστημένη θρησκευτική λογική. Βρίσκεται θύμα ληστών ένας ταλαίπωρος άνθρωπος και περνάνε οι άνθρωποι της θρησκευτικής υποτίθεται αφοσίωσης, περνάνε οι άνθρωποι της δήθεν θρησκευτικής ευλάβειας, περνάνε οι άνθρωποι, οι οποίοι ξέρανε και το κάθε κόμμα του νόμου, αυτοί οι οποίοι παρακολουθούσαν μη τυχόν κάποιος παρακάμψει έστω και για λίγο τον νόμο του Θεού και αυτοί περνάνε την αντιπαρέρχονται. Περνάει ο Λευίτης και «ιδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν», περνάει ο ιερέας και «ιδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν», περνάνε και προσπερνάνε, δεν δίνουν σημασία στο διπλανό τους. Για ποιο λόγο; Γιατί δεν υπήρχε αγάπη μέσα στην καρδιά τους, δεν μπορούσαν να δουν ότι ο άνθρωπος είναι ο πλησίον και έρχεται ο ξένος, ο Σαμαρείτης και ο Σαμαρείτης δεν αντιπαρήλθε, αυτός που θα μπορούσε να έχει δικαιολογίες, για να αντιπαρέλθει, ιδεολογικές διαφορές, πολιτιστικές διαφορές, θρησκευτικές διαφορές, διαφορές νοοτροπίας, πολιτισμού, ηθών, εθίμων ακόμα και λογαριασμούς εθνικούς από το παρελθόν, όλα αυτά τα έβαλε στην άκρη ο Σαμαρείτης και ευσπλαχνίσθη και έγινε ο ευσπλαχνικός και πήρε τον «ἡμιθανῆ τυγχάνοντα» και τον έφερε στο πανδοχεῖο, σε αυτό που δέχεται τους πάντες. Αυτή είναι η Εκκλησία και τότε είναι Εκκλησία, όταν είναι πανδοχεῖο, όταν δεν κάνει εξαιρέσεις, όταν δεν αποκλείει κανέναν.

Η Εκκλησία είναι το πανδοχεῖο που δέχεται τους πάντες και παίρνει τον άνθρωπο τραυματισμένο και του προσφέρει έλαιο θεραπευτικό, έλαιο αγάπης να επουλώσει τις πληγές, να μαλακώσει τα τραύματά του και μάλιστα ο Σαμαρείτης της παραβολής αφήνει στον ξενοδόχο, στον πανδοχέα και δηνάρια, δύο δηνάρια και του λέει «ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι».

Η αλληγορική ερμηνεία των Πατέρων της Εκκλησίας στο πρόσωπο του Σαμαρείτη βλέπει τον Χριστό τον εκ Μαρίας, τον Υιόν της Μαρίας, βλέπει τον Χριστό, ο Οποῖος ακριβώς κενώθηκε, σαρκώθηκε από την άκρα ευσπλαχνία προς τον άνθρωπο κι ήρθε και πήρε τον άνθρωπο τον ημιθανῆ τυγχάνοντα, το λιπόθυμο, τον άνθρωπο τον διαλυμένο, τον πήρε στην αγκαλιά Του και τα δύο δηνάρια η θεία και η ανθρώπινη φύση ενώθηκαν, για να τον εισαγάγουν στο πανδοχεῖο, που είναι η

Εκκλησία, που είναι κιβωτός της σωτηρίας, που είναι ο παράδεισος. Να λοιπόν και μία ακόμα μεγάλη ανατροπή.

Αλλά σήμερα εδώ μας έχει φέρει και μία τρίτη ανατροπή της ανθρώπινης προκατάληψης και μία τρίτη ανατροπή της ανθρώπινης καχυποψίας και δυστυχώς και της ανθρώπινης επιπολαιότητας και αυτό το βλέπουμε στο πρόσωπο του Αγίου Νεκταρίου, το οποίο, στην εποχή του, έπεσε θύμα συκοφαντίας όσο κανείς άλλος, θύμα κανιβαλισμού όσο κανείς άλλος, θύμα ανθρωποφαγίας όσο κανείς άλλος. Εκδιώχθηκε, συκοφαντήθηκε, εξορίστηκε, αντιμετώπιζε τον χλευασμό των ανθρώπων, ανέβαινε να ομιλήσει και οι άνθρωποι γύριζαν το κεφάλι αλλού, γιατί τάχατες οι δήθεν χριστιανοί τον θεωρούσαν ανήθικο τον Άγιο Νεκτάριο, τον θεωρούσαν άνθρωπο σκοτεινό, άνθρωπο, ο οποίος ήταν ύποπτος και επικίνδυνος και όμως η μεγάλη ανατροπή έγινε και μέσα από τη δική του βιωτή, αξιώθηκε μετά την κοίμησή του να έχει τέτοια μυροβλυσία και τέτοια ευωδία και τέτοια Χάρη, ώστε να υπάρχουν αναρίθμητοι άνθρωποι που έχουν να καταθέσουν μαρτυρίες της αγάπης του, της παρουσίας τους στη ζωή τους.

Δεν είναι τυχαίο λοιπόν ότι ο Θεός μας μιλά μέσα όχι από τον τρόπο που θέλουμε εμείς να καταλάβουμε. Μην περιμένουμε να έρθει ο Θεός να ευλογήσει τις φοβίες μας, να επιβεβαιώσει τις καχυποψίες μας, την δική μας αναπηρία να αγαπήσουμε, να ανοιχτούμε, να μπορέσουμε να δούμε τον κόσμο με άλλη ματιά. Μην θέλουμε έναν Θεό φτιαγμένο στα δικά μας στενά μέτρα. Ο Θεός ο δικός μας, ο αληθινός Θεός, είναι ο Θεός, ο οποίος ανοίγει τα μέτρα, είναι ο Θεός, ο οποίος ανοίγει τα μυαλά, είναι ο Θεός, ο οποίος ανοίγει τις καρδιές, είναι ο Θεός, ο οποίος ανοίγει τους ορίζοντες.

Αυτός είναι ο Θεός μας, που είναι η μεγάλη έκπληξη της ζωής μας. Μας βγάζει από την πλήξη της μιζέριας και μας εισαγάγει στη ζωή της αγάπης, που είναι η ζωή της ελευθερίας και της χαράς. Ελευθερώθηκε ο Παύλος από τα δεσμά του ιουδαϊσμού όταν αποφάσισε την μεγάλη αλλαγή στη ζωή του, απελευθερώθηκε ο ημιθανής άνθρωπος χάρη στον ξένο, τον διαφορετικό, τον Σαμαρείτη, που τον πήρε στην αγκαλιά του και απελευθερώνονται και οι άνθρωποι όταν βλέπουνε να βρίσκονται στο πάνθεον της αγιότητας, πρόσωπα τα οποία κανείς δεν περίμενε και όπως λένε οι Πατέρες της Εκκλησίας μας ότι ο Παράδεισος θα είναι ο χώρος των μεγάλων εκπλήξεων. Εκεί θα δει κανείς πολλούς ληστές, πολλές πόρνες, πολλούς περιθωριακούς, πολλούς ανθρώπους, που η κοινωνία τάχατες ή δήθεν «καθαρή» κοινωνία τους έθεσε στο περιθώριο και πολλούς και πολλές καθωσπρέπει θα τους δούμε να κλαίνε μέσα στην απέραντη μοναξιά την οποία είχαν ήδη επιλέξει, γιατί την επιλογή την κάνουμε από τώρα.

Ή επιλέγουμε την στενοκαρδία ή επιλέγουμε την ευρυχωρία. Ή επιλέγουμε τη μιζέρια, το κουτσομπολιό, τη συκοφαντία, την κατάκριση, τη λασπολογία, το να βγάζουμε ένας στο μάτι του άλλου, την διχόνοια, τις έριδες ή επιλέγουμε την

ανοιχτή ματιά, την ανοιχτή αγκαλιά, την καλή διάθεση, τον καλό λόγο, την συνοδοιπορία, την συνεργασία, τον διάλογο, την αποδοχή του άλλου. Ό,τι επιλέξουμε αυτό και θα απολαύσουμε».

Ο προϊστάμενος της Ενορίας, Πρωτ. π. Γεώργιος Κάλλος, εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου και όλων των συνεργατών και των πιστών της Ενορίας εξέφρασε υικώς την ευγνωμοσύνη του και τον σεβασμό και την αγάπη όλων προς το πρόσωπο του Σεβασμιωτάτου, ο οποίος αγκαλιάζει και συνεχώς έμπρακτα στηρίζει το έργο της Ενορίας, καθώς και την εξέλιξη της ανέγερσης του Ναού.

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: οι Βουλευτές Φθιώτιδος κ. Ιωάννης Οικονόμου και κ. Γεώργιος Κοτρωνιάς, η Αντιπρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λαμιέων κ. Νάγια Φαρδή, ο Αντιδήμαρχος κ. Κωνσταντίνος Κερπινιώτης, καθώς και εκπρόσωποι άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου